

Παναγιώτης Κουμπούρας

ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΟΝΕΙΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Ο Παναγιώτης Κουμπούρας γεννήθηκε το 1953 στην Κόνιτσα Ιωαννίνων. Καθηγητής φιλόλογος με τριάντα χρόνια υπηρεσίας, από τα οποία τα εικοσιεπτά στο Λύκειο Ακράτας.

Είναι δημότης Ακράτας, όπου και ζει μόνιμα με την σύζυγό του Σαγκούλη Κωνσταντίνα.

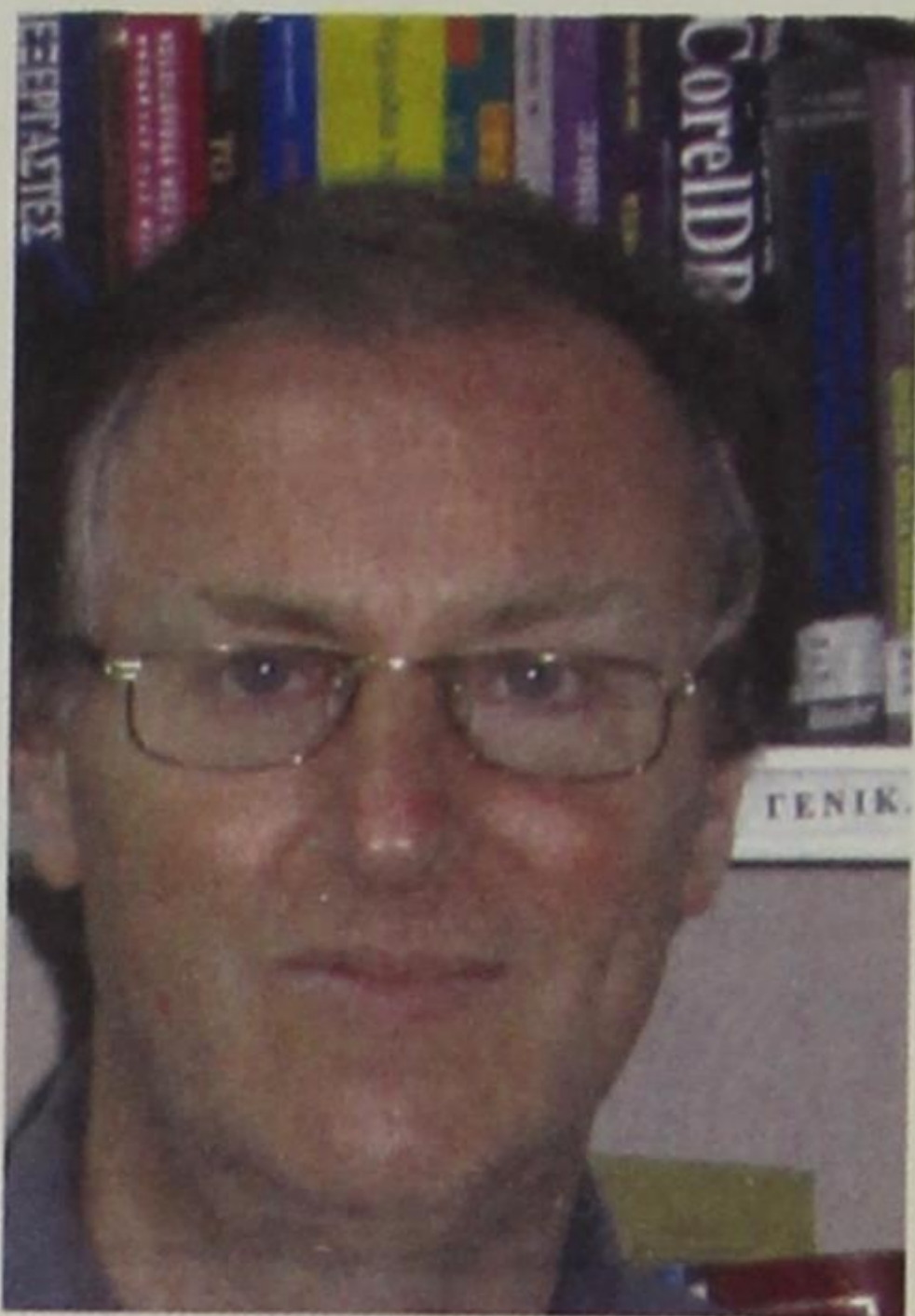
Επί 5 έτη υπηρέτησε ως Υπεύθυνος Σχολικής Βιβλιοθήκης του Ενιαίου Λυκείου Ακράτας, την οργάνωση της οποίας ανέλαβε από την ίδρυσή της, ως πρόγραμμα Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, προβάλλοντας στην εκπαιδευτική κοινότητα και στην ευρύτερη κοινωνία το διδακτικό και λογοτεχνικό βιβλίο.

Δημοσιεύει άρθρα, μελέτες και ποιήματα στον αθηναϊκό και τοπικό τύπο. Έχει βραβευθεί τέσσερις φορές σε πανελλήνιο διαγωνισμό ποίησης. Το 1992 στα Χανιά με θέμα την μάχη της Κρήτης, το 1993 στο Μεσολόγγι με θέμα τους Ελεύθερους Πολιορκημένους, τον Ιούνιο 2002 τιμήθηκε με έπαινο πανελληνίου διαγωνισμού ποίησης από το Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων και την Πανελλήνια Πολιτιστική Κίνηση και τον Ιούλιο 2011 τιμήθηκε με τον Α' έπαινο στον πανελλήνιο ποιητικό διαγωνισμό του Φιλολογικού και Λογοτεχνικού Ομίλου Αγρινίου «Κωνσταντίνος Χατζόπουλος».

Έχει λάβει διά χειρός προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κωστή Στεφανόπουλου δύο επαίνους ευδόκιμης διδασκαλίας για βραβεύσεις των μαθητών του Λυκείου Ακράτας Τομαρά Χρήστου και Καλαντζή Νικολάου στο «Αθλον ποιήσεως - Γιάννης Κουτσοχέρας» στα Καλάβρυτα.

Παρουσίασε στην Ακράτα, στην Αιγείρα και στο Αίγιο λογοτεχνικές βραδιές αφιερωμένες στην ποιήτρια Κική Δημουλά και στους ποιητές Γιάννη Ανδρικόπουλο, Γιάννη Ρίτσο, Γιώργο Σεφέρη, Οδυσσέα Ελύτη, Νικηφόρο Βρεττάκο και Γιώργη Παυλόπουλο. Συνεργάστηκε με την Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Αιγίου για την εκδήλωση - αφιέρωμα στους Ρήγα Βελεστινλή και Διονύσιο Σολωμό. Προλόγισε τις εκδηλώσεις του Ιδρύματος «Μάνος Χατζιδάκις - Νίκος Γκάτσος» και παρουσίασε τα κείμενα στις συναυλίες της ορχήστρας «Ουράνιο τόξο» της Φιλαρμονικής - Ωδείου Ακράτας.

Σκηνοθέτησε μαθητικό θέατρο με το Λύκειο Ακρά-

Στη Δυμώσα Βιβλιοθήκη
Κόνιτσα

Αφιέρωμένο ενδύμιον
από έναν μικρό αναγνώστη
της Βιβλιοθήκης Κόνιτσα

στα παιδιά του Χρόνια,
στη εποχή του χειμώνα
Βιβλιοφιλίας μου
Αχιλλέα Κοδίου

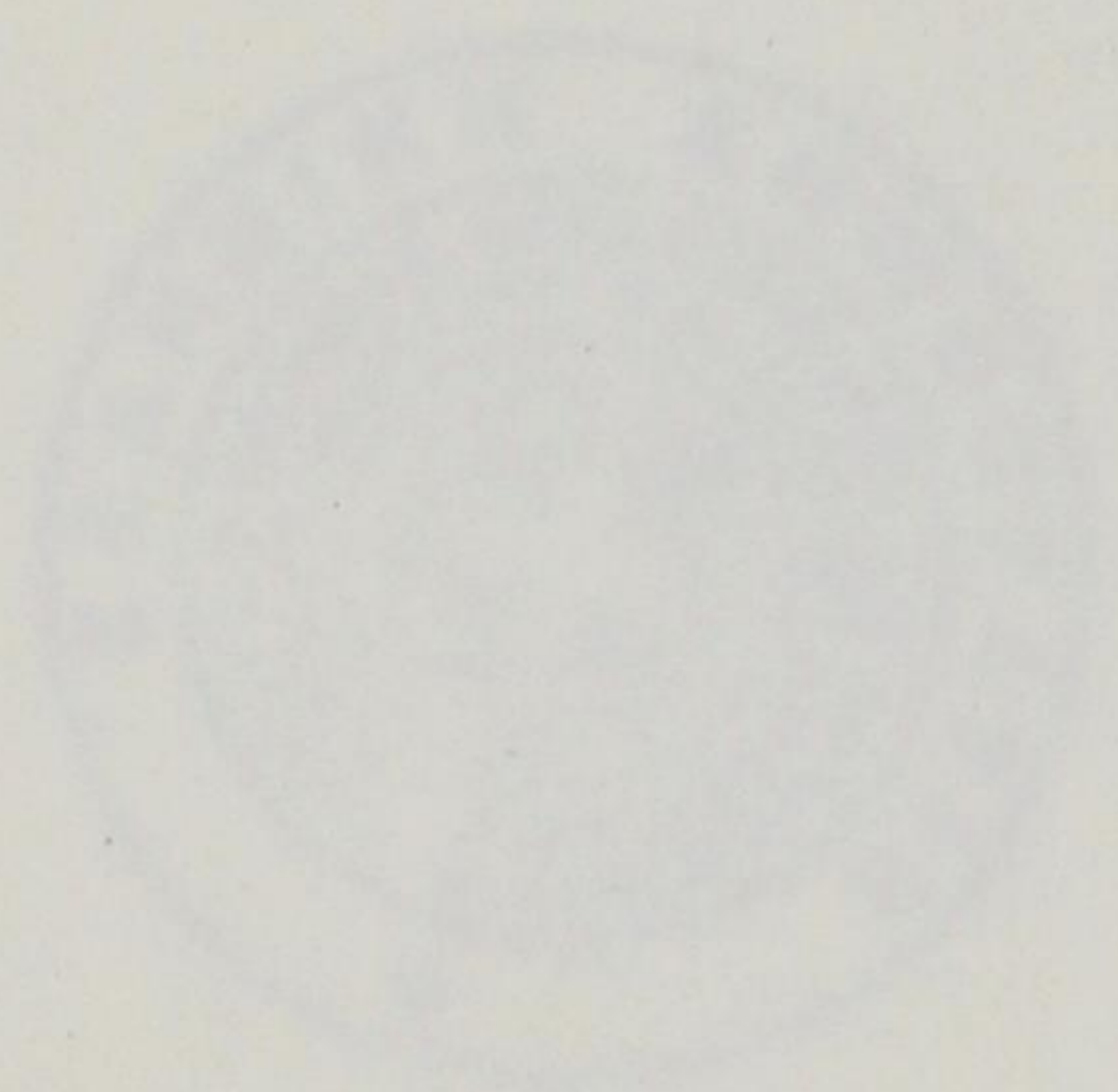
Με ποινή Αγάπη

Ταχαγιώτης

ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ανακομιδή
Ονείρων

Βιβλίο

Εθνική Βιβλιοθήκη
της Ελλάδος
Αθήναι
Τομ. Β' - 1919
Αριθμ. 1012
Εκδόσεις 1919

© Παναγιώτης Κουμπούρας
e-mail: Panoskoumpouras@in.gr
Τηλ: 6972899461

ΕΚΔΟΣΗ - ΔΙΑΘΕΣΗ

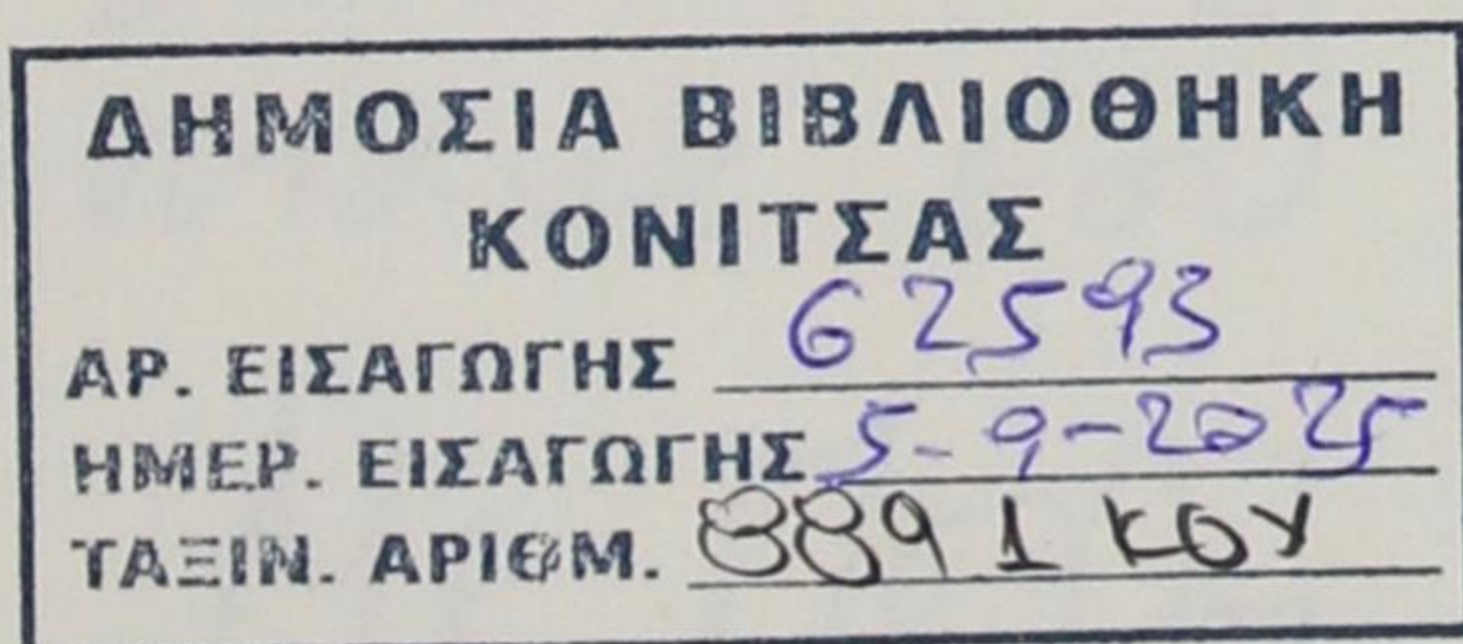
Σπύρος Μαρίνης & Σία Ο.Ε. Εκδόσεις *ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ*
Σόλωνος 76 Αθήνα, Τ.Κ. 106 80
Τηλ. 210.36.48.170 - 210.36.48.197, Fax. 210.36.48.033
Απρίλιος 2012

ISBN 978-960-8342-98-9

Παναγιώτης Κουμπούρας

Ανακομιδή Ονείρων

Ποιήματα

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

ΑΘΗΝΑ 2012

Κίτρινη μνήμη.
Ανακομιδή ονείρων,
δες, ξημερώνει!...

Αφηνιμένη μου φίλη, Σ' εσένα
Εφ' η
Άνθρωπε Νικηφόρε Κορύμπτον
τ' Ουρανού
και της Αγάπης!

Τα όνειρα, σου αμολιούνται τη ροή
του ιστορικού χρόνου, αλλ' τον διωγμό
ζουν και αντίστοιχα ηδονα
ως καρδιάς μας.

Να είναι ενδομυϊκή
και ευωδιαστική όλη τα προωπημα
και σιωχενεδιακή σου όνειρα.

Με Πολλή Αγάπη

Κρία

Περιεχόμενα

	Σελ.
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	
Για τον ποιητή Παναγιώτη Κουμπούρα	13
Προσωπογραφία	17
Ακροστιχίς	18
Και εκ βαθέων	19
Μικρέ ζωγράφε	20
Άνθρωπε	20
ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ	
Ψυχή μου Ελλάδα.	23
Ξεπεταρούδι	24
Η μοίρα της Αγνής	25
Το παιδί της Σελήνης	27
Όνειρο αληθινό	28
Τα σπλάχνα των ορνέων...	29
Χρησμός Μαντείου	30
Στη Μάνα	31
Σάλα Ηρώων	32
Οι 11 Τιτάνες	34
Πλάτανε γερο πλάτανε	35
Εβίβα	36
Ο Ποιητής	37
Μεσολόγγι: Φύση του ανθρώπου	38
Μεσολογγίτικη ψυχή, η Αξία του ανθρώπου σου Πρέπει.	44
Ψηφίδες Μεσολογγίτικης Πολιτείας.	49
Ψηφίδες μνήμης	50
ΧΑΪΚΟΥ	
Ανατολή	53
Θησαυρός	53
Βάπτιση	53
Οσμή πόλης	54
Οργή	54
Λάσπη	54
Μόνο συ, μόνωση	56
Λάβετε θέσεις...	57
Σεισμού προ-επί-λογος	57

Φιλανθρωπία	58
Άμιλλα	58
Βία	59
Άγχι	59
Ανθρώπου Δράμα	61
Τέχνη	61
Θυμέλη	62
Παρ - ακμή	62
Από ανέκδοτη εφημερίδα	62
Δροσοσταλίδες Αγάπης	64

ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Στη Ντίνα	67
Λουλούδι	68
Ελπίδα - Αγάπη	69
Στη Ντινούλα της καρδιάς μου!	70
Ανθός	71
Φιλιά - Πουλιά	72
Στεφάνι	73
Απολογισμός	74

ΣΟΝΕΤΑ, 11 ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΦΥΛΛΑ

Το φιλί της Ζωής!	77
Η νιότη σου, γλυκό πουλί!	78
Τραγούδι στην αγάπη μου!	79
Μικρό παιδάκι είμαι κι εγώ!	80
Έρωσ πλησίστιος...	81
Χάδι	82
Δέντρα είναι οι καρδιές μας!	83
Η μοδιστρούλα η ζωή	84
Σπονδοφόροι Ολυμπίας γης	86

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ο καθρέφτης	91
Όαση...	92
Άλλο ένα βράδυ	93
Στον παλιό ανεμόμυλο	94
Δωμάτιο αναπνοής	95
Σαρανταποδαρούσα	96
Εκούσια απαγωγή	97
Τριχωτέ μου έρωτα	98
Τα κλουβάκια	99
Τα άψυχα	100
Corpus Oil	101
Το όργωμα	102

Ρίζα της φύσης μου	103
Συγκομιδή	104
Βελλά, Μοναστήρι, Βαλιμή...	105
Το πανηγύρι της Παναγιάς	105
Αντίλαλος	106

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Αυτόνους	109
Θεία Κωμωδία	110
Τέσσερα ριζώματα	111
Χειρουργείο 67	112
Ενεργώ και πάσχω	113
Αληθώς	113
Κάλπικ-us Όφι-mus	114
Στη μπάντα...	115
«Κατά βαρβάρων...»	116
Των απογόνων	117
Του Μήτρακα	117
Αγανάκτηση	118
Τον ήλιον ειρηνεύειν τον	119
Να φέγγει ολόρθη η Λευτεριά	120

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Χωρίς τίτλο	123
Μαντινάδες αποχαιρετισμού τελειοφοίτων Λυκείου	126
ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ: «Η ΕΦΗΒΕΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ»	132

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΝΟΥΡΙ	141
Λεπίδι	141
Πατώματα	142
Κελί Μηδέν	143
Ειδήσεις	144
Μαύρο - Άσπρο	145
Όνειρα	146
Λαϊκά δίστιχα	147
Άλογο αίσθημα	148
A pop family story	149

ΤΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ

Πόσα δεν βλέπει ο ουρανός από ψηλά και δεν μιλά...	157
Ουρανός θεώμενος!...	158
Και καπνόν αποθρώσκοντα...	161
Οι γάμοι του κυρ Πάνα	163
Ρεπορτάζ από το Μέλλον...	164

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Για τον ποιητή Παναγιώτη Κουμπούρα

ΒΑΣΙΛΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ,
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ, ΕΚΔΟΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
«Στύξ» Ανατολικής Αχαΐας

 ποιητικός λόγος του Παναγιώτη Κουμπούρα ξεφεύγει από το αρνητικό κλίμα που υπάρχει στην εποχή μας, όπου πολλοί αναζητούν έναν νέο ιστό που θα κρατάει το μεγάλο βάρος της προσωπικής εμπειρίας.

Προσηλωμένος στην Παιδεία, την οποία ως λειτουργός υπηρετεί, ενδιαφέρεται να εξαγάγει μέσα από την ουτοπία και μέσα από τους όγκους της ζωής το μετάλλευμα από το οποίο κατασκευάζει το «τάλαντο» της γραφής και του λόγου του.

ΧΑΪΚΟΥ ΨΗΦΙΔΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

1.

Κίτρινη μνήμη.
Ανακομιδή ονείρων,
δες, ξημερώνει!...

2.

Πλάσε εκμαγεία,
ψηφιδωτό ελπίδας,
χρώμα και αίμα.

3.

Στίλβεις σαρκίο
Στη λεία θέασή σου
Χάσκουν τα δόντια...

4.

Δώσ' μου τα χείλη
απέδρασε η δίψα
και μας κουρσεύει...

5.

Με ιδεών ιλύν
Κι εγκλήματα πράττονται.
Φαιά η ανάσα...

6.

Οργή δικαίου,
γιατί όταν σε ημερεύω
μου τρως τα μάτια;

7.

Θηλή μανάδων
Γαλούχησε τ' αστέρια.
Βγήκαν τ' αφήλου...

8.

Τί να σου κάνουν
μια χούφτα αρσιβαρίστες ;
Η ελιά, δες, πέφτει.

9.

Φόβων μπαλόνι
Του φυλακτού η πόρπη
Μην σε τρυπήσει;

10.

Ξεσκέπασέ με
της γης σαρκώδες ντύμα,
ο έρωτας φθάνει!

Λέξεις-εικόνες, παίζουν, καταγγέλλουν και προσκαλούν σε ένα επίπεδο που ενώ φαντάζει ουτοπικό ουσιαστικά δηλώνει την σκληρότητα του παρόντος, που ταυτόχρονα αναζητά τη δημιουργία ενός μοντέλου με αλληλοδιαμορφούμενο ρομαντισμό, μέσα από τη βίωση μιας ευθύνης αδρά υποκειμενικής, έντονα προσωπικής.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Στον Ποιητή
Ουρανού και Γης
πίστεψαν μόνο,
όσοι βρήκαν την ψυχή τους μυρμήγκι
μέσα σε μια μεγάλη στρόγγυλη κολοκύθα
πεταμένη στο σκουπιδοτενεκέ.
«Και εγένετο φως»
«Και εγένετο φως»
«Και εγένετο φως»
κραύγαζε υπόκωφα ο υποβολέας,
καθώς οι εργάτες πάσχιζαν
να σηκώσουν την αυλαία του ήλιου,
που είχε καπακώσει ασφυκτικά
το ουράνιο σκέπαστρο
της γήινης μυρμηγκοφωλιάς.

Ο Παναγιώτης Κουμπούρας ζητά να δέσει στο άρμα της οραματικής ελπίδας, την απάλειψη των απαξιώσεων, τη χρεοκοπία των ψευτοϊδεολογιών, την απάλειψη των ανερμάτιστων καταναλωτικών ροπών και την άρση της ηθικοαισθητικής κατάπτωσης της εποχής μας.

ΑΝΘΡΩΠΕ

Είδα τον ήλιο να μου μιλά
—σα γλυκόπικρο όνειρο—
και μ' άγγιξε το άρωμα της μέρας!
Γεννήθηκα ένα ποταμάκι
στη φούχτα της σκέψης μου...

Τραγουδάω στην κοίτη μου
βραχάκια οχτάωρα...
Στις εκβολές μου
ωχρολούλουδη νύχτα
φωσφορίζει τα ίχνη
του αιώνιου σπόρου!...

Προσωπογραφία

Περίσκεψη με περιβάλλει

με ρυτίδες

φακίδες

με φως ή χωρίς φως

τι; οξυγόννο αναπνέω τι;

Σε χρώμα αιδούς

η ηχώ

κι εγώ μιλώ

γελώ

καταπίνω

... ροές ...

και πνίγομαι

στο ποτάμι

που ζω.

Ακροστιχίς

ουλιού Αίσθημα – Νιότη νερού –
Αντοχή δέντρου – Γράψιμο Ιδεολόγου –
Ωραίου λάτρης – Τέχνης μαγεία –
Ηρεμία σιωπής – Σθένος κεραυνού.

Και εκ βαθέων

άτρεψε η ψυχή μου το Ωραίο
κι απ' τις γητειές της Τέχνης εμαγεύθη.
Και του μυαλού τ' ανέφελα τα ύψη
κρύβουν το Σθένος κεραυνού,
λίγο πιο πριν από της Σιωπής την Ηρεμία.
Ψυχή - μυαλό μαζί, Ιδεολόγου κλώνοι,
στο Γράψιμο δίνουν φτερά
καθώς το Αίσθημα σκιρτά
κελαηδισμούς Παιδιού - Πουλιού που αργοκυλάνε
—όπως η Νιότη του νερού κελαρυστή—
την Αντοχή να ξεδιψάσουν,
που εκεί δά μπροστά στου δέντρου τα ριζά
πάλι ονειρεύθη!

Μικρέ ζωγράφε

Ο τοπίο ήταν πάντα στη θέση του.

Η αιώνια φύση.

Ο πίνακας ήταν πάντα εκεί.

Το ουράνιο τόξο.

Το βιβλίο είναι πάντα ανοιχτό.

Το βιβλίο της ζωής. Το βιβλίο του ήλιου.

Και στο κέντρο εσύ. Φυτεύεις τις δικές σου πινελιές.

Με γέλιο και αίματα.

Το τοπίο τώρα φωτίζεται ή θαμπώνει
μικρέ μου ζωγράφε...

Άνθρωπε

Είδα τον ήλιο να μου μιλά,

σαν γλυκόπικρο όνειρο, και

μ' άγγιξε το άρωμα της μέρας.

Γεννήθηκα ένα ποταμάκι στη

φούχτα της σκέψης μου.

Τραγουδάω στην κοίτη μου βρ-αχ-άκια

οχ-τάωρα. Στις εκβολές μου

ωχρολούλουδη νύχτα φωσφορίζει

τα ίχνη του αιώνιου σπόρου...

Μυθολογικά

ΔΩΔΕΚΑ ΑΣΜΑΤΑ